

[Rahbæk Møller]

Om det konkrete forslag fra ministeren skal jeg sige, at vi er principielt enige i det, der drejer sig om storskalaforsøg. Der er ingen tvivl om, at på dette område har vi fundet en uheldig formulering af loven. Jeg er ikke sikker på, at den formulering, ministeren foreslår, er den helt rigtige. Det forekommer som en meget bred bemyndigelse, han beder om, men da vi er enige i intentionerne, er jeg sikker på, at vi under udvalgsarbejdet også kan finde ud af en hensigtsmæssig formulering på dette punkt.

Til gengæld stiller jeg mig meget undrende over for forslaget om at undtage cellehybridisering fra loven. Det virker helt ubegrundet. Jeg har f.eks. hæftet mig ved, at Levnedsmiddelstyrelsen nu i over et år har haft en ansøgning om udsætning af en cellehybridiseret rapsplante til behandling. Denne ansøgning har man endnu ikke kunnet færdigbehandle, og nu kommer ministeren så og hævder, at der ingen problemer er. Hvad har ministerens embedsmænd så siddet og tænkt over i et helt år?

Jeg hæftede mig ved den bog om regler for genteknologi i andre lande, vi har fået tilsendt fra den bioteknologiske industri, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke industrien for denne bog. Det er en meget, meget nyttig bog. Jeg har noteret mig, at jeg ingen steder ser, at man undtager cellehybridisering. Tværtimod har det engelske genteknologiske råd foreslået obligatoriske regler for udsætning i England, og det siges konkret, at disse regler også bør omfatte cellehybridiserede organismer.

Endelig hæftede jeg mig ved, at Levnedsmiddelstyrelsen før vedtagelse af loven om miljø og genteknologi skrev, at der er sikkerhedsmæssige overvejelser af nogenlunde samme karakter i forbindelse med cellehybridisering som i forbindelse med gensplejsning.

Af denne redegørelse og bemærkningerne til lovforslaget synes det at fremgå, at Levnedsmiddelstyrelsen har rodet sig ind i en u hensigtsmæssig afgrænsning af begrebet cellehybridisering. Hvis det er årsagen til, at man foreslår begrebet afskaffet helt, så synes jeg, det er en uheldig virkning.

Jeg vil opfordre ministeren til at færdigbehandle den ansøgning, der ligger, og sende resultatet til Folketinget. Jeg vil godt sige på vores partis vegne: Vi har ikke truffet nogen form for beslutning for eller imod udsætning af den cellehybridiserede rapsplante. Vi venter med

stigende utålmodighed på ministerens beslutninger.

Jeg er mere end skeptisk over for at ophøre med at give anke opsættende virkning. Det er en betydelig udvanding af loven, hvis det bliver resultatet.

Vi er også bekymret over den lange tid, der går med behandling af ansøgninger og anker. Vi vil godt have at vide, hvad den lange tid skyldes. Hvor lang tid bruges der på administration i Levnedsmiddelstyrelsen, og hvor meget er begrundelsesvanskeligheder? Hvor lang tid bruger industrien på at svare? Hvor meget forsinkelse skyldes, at industrien ikke har villet give oplysninger, som de efterfølgende har været nødsaget til at give under sagens behandling?

Alle disse ting skal vi have opklaret, så vi kan vide præcis, hvor vi skal sætte ind for at få en rimelig ansøgningstid. Det er en meget, meget bedre fremgangsmåde end at begynde at udvande loven.

Til slut skal jeg give tilsagn om et sagligt og grundigt udvalgsarbejde.

Svend Heiselberg (S):

Jeg har med interesse læst ministerens redegørelse og følgende lovforslag. De ændringer af loven, ministeren foreslår, kan Venstre støtte.

Fru Dorte Bennedsen var overrasket over, at der var kommet forslag om ændringer og mente, at det skulle være Venstres skyld. Det tror jeg nu ikke er Venstres skyld. Det forholder sig sådan, at Venstre ikke køber alt det pjat og pjank, som fru Dorte Bennedsen gerne ser bliver vedtaget. Vi mener, at det er for alvorligt til, at man vedtager alt det, fru Dorte Bennedsen kan finde på.

Og så sagde fru Dorte Bennedsen, at Venstre havde det sådan, at alt miljø var af det onde. Nu skal fru Dorte Bennedsen huske på, at vi jo var enige om, at alle miljøforanstaltninger vedrørende Storebæltsbroen skulle tages. Det var dér, hvor fru Dorte Bennedsen sprang op som en løve og faldt ned som et lam. Vi var jo enige, men fru Dorte Bennedsen er blevet meget, meget tavst, hvad det angår.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at lovgivningen på området er meget kompliceret, og det er derfor også naturligt, at der løbende sker ændringer. Det vil formentlig også ske, når loven igen skal op til revision i 1989-90. Den store erfaring fra andre lande vedrørende lovgiv-